

до искаралъ отръдъ патриоти противъ Монтобанъ, въ когото господарствували католици; лагеритъ и на двѣтъ партийъ стояли единъ противъ други, но този пхтъ усилията на Министерството и на националното събрание отклонили, или по добръ, отерочили кръвопролитието.

Разсжжденията за църковнитъ прѣобразованія ся продължавали до 12-й Юлій и ся свършили съ това, че проектътъ на комитетътъ билъ утвърденъ, съ онѣзи частни измѣнения, или допълнения, които били внесени въ него, въ врѣме на прѣвнията. Духовенството, като отдѣлна корпорация, прѣстанало да съществува. Около това врѣме ся прѣкратило и съществуването на дворянството. На 19-ий Юний, прусскія баронъ Клоотсъ голѣмъ любителъ на либералнитъ ефекти, увѣлъ въ залата на националното събрание тѣла чловѣци, облѣчени въ костюмитъ на различни народи, отъ името на чловѣчеството произнѣлъ рѣчь, въ която благодарилъ събранието за неговитъ подвиги и молилъ Франция да подаде знакъ за освобождението на всичкото земно кѣлбо. Президентътъ отговорилъ на тѣзи обще-чловѣческа рѣчь сериозно и тържественно, а членовѣтъ на събранието ся възползували отъ присѣтствието на чловѣчеството, за да унищожхтъ и послѣднитъ остатки отъ аристократизма. За това особено усърдно дѣйствували либералитъ отъ дворянството Ламетъ, Ла-Файетъ, Егилонъ, Сентъ-Фарже, които си въображавали, че като ся отричатъ отъ титлитъ си, тѣ извършватъ подвигъ за самопожъртувание, и указватъ на любезното си отечество безсмъртна услу-